

Tillæg B. Sp. 191, 525 og 535) med tilhørende Ændringsforslag Nr. 38 og 39 samt Nr. 197 og 199 paa Udvalgets Liste, Lovforslagets §§ 5—7 (se Tillæg A. Sp. 83), hvortil slutter sig Betænkningens Nr. 79 (se Tillæg B. Sp. 227), og endelig Lovforslagets §§ 27 og 28 (se Tillæg A. Sp. 403).

Ordføreren (Slengerik): Jeg blev ganske imponeret over gennem den højtærede Formands Mund at høre, hvor omfangsrigt dette Budget, som jeg skal være Ordfører for, i Virkeligheden er; det vil, naar ærede Medlemmer hører, hvad jeg har at sige, forekomme Dem meget mindre. Samtlige de Ændringsforslag, der er stillede til Finansministeriets Budget, er stillede af Ministeren og tiltraadte af hele Udvalget. Der er vistnok derfor heller ikke i Salen nogen større Meningsulighed om disse Ændringsforslag, og da jeg vel har Lov til at gaa ud fra, at alle ærede Medlemmer meget nøje har sat sig ind i Ændringsforslagene og i den Motivering for dem, som findes i selve Betænkningen, skal jeg, navnlig paa dette sene Tidspunkt, gøre mig Umage for, at vi kan blive færdige saa hurtigt som muligt, og derfor fatte mig i Korthed.

Jeg skal begynde med Ændringsforslag Nr. 187, som gaar ud paa, at der stilles et Beløb til Raadighed for, at nogle under Finansministeriet ansatte Tjenestemænd, der særlig har med Statsgælden at gøre, kan faa Lejlighed til at studere udenlandske Bankforhold og lære fremmede Sprog. I den senere Tid er vi jo, maaske lidt mere end heldigt er, kommet i Familie med Udlandet, hvad vore Gældsforhold angaar. Vår Gæld er for en stor Del blevet udenlandsk, og det kan derfor være rimeligt, at det Personale, som har med Gælden at gøre, lærer fremmede Sprog og faar Lejlighed til at gøre Bekendtskab med udenlandske Bankforhold. Ændringsforslaget gaar ud paa til den Ende at bevile 400 Kr.

Det næste Ændringsforslag, jeg skal opholde mig ved, er et Øjeblik, er Nr. 188, som gaar ud paa at forhøje det Beløb, som medgaar til Dækning af Udgiften ved Københavns Skatteraads Virksomhed, og som hidtil har været 36,500 Kr., med 28,500 til 65,000 Kr. Naar Beløbet er foreslaaet forhøjet saa stærkt, ligger det i

at Skatteraadets Arbejde er steget i saa høj Grad, og man vil finde det passende, at den derved forøgede Udgift dækkes af Statskassen med dette Beløb.

Det næste Ændringsforslag, jeg skal tillade mig at omtale, er Nr. 189. Det gaar ud paa, at Taksten for „Natpenge“ til 12te Lønningsklasse i Toldvæsenet forhøjes fra 15 til 30 Øre pr. Time. Denne Takst har hidtil været gældende for Toldassistenter for Nattevagt eller Natarbejde mellem Kl. 11 og Kl. 5. Nu foreslaas det, at den ogsaa skal gælde for Toldmedhjælperne, der jo i stort Omfang har en lignende Gerning som Toldassistenterne. Finansudvalget har fundet, at dette var rimeligt, og indstiller indstændigt dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

Det næste Ændringsforslag gaar ud paa, at Udgifter vedrørende Beskattningen af Cigaretter m. m. samt Stempning af Spillekort, der paa Finanslovsforslaget foresloges bevilget med et Beløb af 27,000 Kr., bevilges med et Beløb af 34,000 Kr. Det gøres gældende, at man ikke paa den Tid, Budgettet blev lagt, var i Stand til at se, hvor store disse Udgifter vilde blive, og det har vist sig, at de foreslaaede Udgifter allerede er for smaa i indeværende Finansaar, og de vil selvfølgelig ogsaa blive det i det kommende. Derfor er de foreslaaede forhøjet med det anførte Beløb. Som før bemærket har hele Finansudvalget tiltraadt dette Ændringsforslag.

Derefter kommer jeg til 3 Ændringsforslag, der vedrører Grænsesendarmeriet. Der er 7 Oversergenter og to Ordonnanser, der har været forsynede med danske Heste før, og som i 1909—10 blev forsynet med islandske Heste. Man er misfornøjet med disse, af flere forskellige Grunde. Blandt andet anføres, at disse Heste ikke kan bære de Oversergenter, der skal ride paa dem. Disse vejer heller ikke saa lidt — 75—100 kg. er jo en god Vægt —, og for en lille islandsk Hest er det maaske nok for meget. Der klages over, at Rytterne ofte er styrtet med Hestene, og at disse om Vinteren er blevet saa hurtigt trætte, naar de har været ude i Snedækket, at Oversergenterne har maattet trække Hestene, i Stedet for at Hestene skulde bære dem. Det er jo rimeligt nok, at de ikke kan nøjes med at være beredne paa den Maade.